

OM BØN OG ACCEPT

Manuskript til video-gudstjeneste i Vester Vedsted Kirke – søndag d. 22. marts
2020 (midfaste søndag)

Af sognepræst Michael H.N. Nielsen

Hilsen

Herren være med jer!

Bøn

Lad os alle bede:

Vor kære Gud og Fader,
hjælp os i denne hårde tid,
hvor lyset stiger
og vore kræfter er små.
Tilgiv os, når vi synder af svaghed,
hold os i live,
giv os din Helligånd,
så vi trofast forventer dit store tegn:
Jesus, begravet som kornet,
men oprejst til liv for os alle
i dit retfærdige rige
her, og for evigt hos dig,
som med Søn og Helligånd lever og regerer,
én sand Gud fra evighed til evighed.
Amen.

Trosbekendelse

Lad os bekende vor kristne tro:

Vi forsøger Djævelen og alle hans gerninger og alt hans væsen.
Vi tror på Gud Fader, den Almægtige, himlens og jordens skaber.

Vi tror på Jesus Kristus, hans enbårne Søn, vor Herre, som er undfanget ved Helligånden, født af Jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begravet, nedfaret til dødsriget, på tredje dag opstanden fra de døde, opfaret til himmels, siddende ved Gud Faders, den Almægtiges, højre hånd, hvorfra han skal komme at dømme levende og døde.

Vi tror på Helligånden, den hellige, almindelige kirke, de helliges samfund, syndernes forladelse, kødets opstandelse og det evige liv.

Amen.

Evangelielæsning

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes (Joh 6,24–37):

Da skaren nu så, at Jesus ikke var der og hans disciple heller ikke, gik de om bord i bådene og kom til Kapernaum og ledte efter Jesus. Og da de fandt ham på den anden side af søen, sagde de til ham: »Rabbi, hvornår er du kommet hertil?« Jesus svarede dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: I leder ikke efter mig, fordi I fik tegn at se, men fordi I fik brød at spise og blev mætte. Arbejd ikke for den mad, som forgår, men for den mad, som består til evigt liv, den som Menneskesønnen vil give jer; for ham har Faderen, Gud selv, sat sit segl på.« Så sagde de til ham: »Hvad skal vi gøre, for at vi kan gøre Guds gerninger?« Jesus svarede dem: »Guds gerning er den, at I tror på ham, han har udsendt.«

Da sagde de til ham: »Hvilket tegn gør du, så vi kan se det og tro dig? Hvad kan du gøre? Vore fædre spiste manna i ørkenen, som der står skrevet: ›Brød fra himlen gav han dem at spise.‹ « Jesus sagde så til dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: Moses gav jer ikke brødet fra himlen, men min fader giver jer brødet fra himlen, det sande brød. For Guds brød er det, der kommer ned fra himlen og giver liv til verden.« De sagde til ham: »Herre, giv os altid det brød!« Jesus sagde til dem: »Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste.

Men som jeg har sagt til jer: I har set mig, og I tror ikke. Alt, hvad Faderen giver mig, skal komme til mig, og den, der kommer til mig, vil jeg aldrig vise bort.«

Prædiken

“Gud, giv mig
sindsro til at acceptere de ting, jeg ikke kan ændre,
mod til at ændre de ting jeg kan,
og visdom til at se forskellen.”

Sådan lyder en kort bøn, som mange af jer temmelig sikkert har hørt før. Det er en bøn, der står som en form for overskrift for den her prædiken – og som en form for overskrift for den situation, vi i øjeblikket alle sammen befinder os i.

Det er i dag søndag d. 22. marts ifølge den kalender, vi alle sammen kender. Ifølge kirkeårskalenderen er det i dag midfaste søndag i anden tekstrække. Men i øjeblikket er det, som om vi alle sammen orienterer os ud fra en helt tredje kalender. Det er, som om der er opstået en helt ny tidsregning; og ifølge den tidsregning er det i dag 2. søndag under corona-krisen – 2. søndag efter nedlukningen af Danmark og efter, at alting forandrede sig.

Der kommer også en 3. søndag under corona-krisen – dvs. en 3. søndag, hvor vi ikke kan mødes til gudstjeneste sådan, som vi er vant til. Og hvad der sker derefter – ja, dét vil jeg afholde mig fra at forsøge at spå om.

Lige så længe kristendommen har eksisteret, har vi mennesker – når vi stod i en krigstid – foldet hænderne og bedt til Gud. Vi har bedt om dét, vi i situationen stod og følte allerstørst behov for. Bedt om styrke. Bedt om vejledning. Bedt om, at Gud ville sende et medmenneske, som ville få øje på os og hjælpe os. Bedt om noget så u håndgribeligt som en større tro. Eller bedt om noget så konkret som det næste måltid mad.

I den evangelietekst, jeg læste op for lidt siden, bliver Jesus forfulgt af en stor flok af mennesker, der beder ham om det næste måltid mad. Ja, de ikke bare *beder* ham om det – de *forlanger* det faktisk. Det næste måltid mad, og det næste, og det næste igen. De beder ham ikke om, at de må blive succesfulde på deres arbejde, eller om at de må få et godt ægteskab, eller om at de må få evigt liv, for den sags skyld. For så langt tænker de slet ikke. Deres tilværelse er skåret helt ind til benet: De er så pressede, at de ikke ved, om de selv og deres familie kan få noget at spise næste dag. Når man er så presset, så tænker man ikke særlig vidtløftigt eller særlig langt ud i fremtiden, for det har man ikke overskud til. Man vil bare gerne vide sig sikker på, at man kan spise sig mæt. Paradis for de her mennesker lige dér – deres idé om paradiset er at kunne spise sig mæt hver dag. Og de står over for et menneske, som aftenen før har bevist, at han godt kan skaffe rigeligt med mad til dem. Bispisningsunderet, kaldes dén beretning. Nå, jamen så kan han jo passende blive ved med at gøre dét for dem. Og hvis han ikke kan eller vil dét, hvad skal de så egentlig bruge ham til?

Troen på Gud bliver udfordret, når Gud siger nej. Tro handler ikke kun om, at man formoder, at Gud eksisterer; tro handler også om at have *tillid til* Gud. Og når tilværelsen er urimelig mod os, og vi beder Gud om at rette op på urimeligheden, og han *ikke*

gør det – så bliver tilliden til ham udfordret. De mennesker, der står sammen med Jesus og beder ham om mad – de tror selvfølgelig på, at han eksisterer, for det kan de jo se. Men de har ingen *tillid til* ham. De mister tilliden til ham, da han ikke vil give dem dét, de beder om. Og egentlig forstår man det jo godt. Fordi, når jeg beder Gud om noget, som jeg virkelig har et dybt behov for, og han så ikke giver mig det – hvordan giver det så mening at stole på, at han sørger for mig?

Det spørgsmål melder sig hos mennesker, hver gang vi befinder os i en krisetid. Nu er der ingen af os, der rent bogstaveligt går og savner at kunne spise sig mætte, for man kan sagtens købe mad ude i forretningerne, så længe andre ikke hamstrer – men så er der andre ting, vi savner. Ting, som det er legitimt og forståeligt, at vi savner. Vi savner at kunne mødes med andre under de former, vi er vant til. De mange små selvstændige savner at kunne drive deres virksomhed, sådan som de gerne vil, men i øjeblikket ikke kan. Først og fremmest savner vi alle normalitet – at tingene bliver, som de var. Hvis vi kunne få de ting bare ved at folde hænderne og bede om det, så ville corona-krisen aldrig være opstået til at begynde med. Men sådan fungerer det bare ikke. Gud giver os ikke altid dét, vi *selv* føler, at vi har behov for. Men så sørger han for os på anden vis. Ved at give os styrken til at håndtere, hvad der end kommer. Ved at give os overskuddet til at hjælpe et medmenneske, der har brug for det. Ved at give os modet til at bede et medmenneske om hjælp, når det er os selv, der har brug for hjælp.

At tro er at stole på, at Gud nogle gange ved bedre end os selv, hvad vi faktisk har brug for. Dén tro kræver en hel del selvovertagelse, for vi er egentlig ret mange, som ikke bryder os om at indrømme, at der måske er en anden, der ved bedre. Det er svært at acceptere, når vi brændende ønsker det ene, at vi så får det andet. Det er svært at acceptere, at ting, vi tog for givet, viser sig at være skrøbelige. Det er svært at acceptere, at verden på mange måder hverken er sådan, som *vi* vil, eller sådan, som Gud vil. Så *er* der nogle gange kun én ting at gøre, nemlig at bede – om sindsro til at acceptere de ting, vi ikke kan ændre, om mod til at ændre de ting vi kan, og om visdom til at se forskellen.

Fadervor

Fader vor, du som er i himlene!
Helliget blive dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen således også på jorden;

giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke ind i fristelse,
men fri os fra det onde.
For dit er Riget og magten og æren i evighed!
Amen.

Velsignelse

Modtag Herrens velsignelse:

Herren velsigne dig og bevare dig!

Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig!

Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred!

Amen.